

I

(Resoluties, aanbevelingen en adviezen)

AANBEVELINGEN

EUROPEES COMITÉ VOOR SYSTEEMRISICO'S

AANBEVELING VAN HET EUROPEES COMITÉ VOOR SYSTEEMRISICO'S

van 24 september 2020

betreffende de identificatie van juridische entiteiten

(ESRB/2020/12)

(2020/C 403/01)

DE ALGEMENE RAAD VAN HET EUROPEES COMITÉ VOOR SYSTEEMRISICO'S

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie,

Gezien Verordening (EU) nr. 1092/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 betreffende macroprudentieel toezicht van de Europese Unie op het financiële stelsel en tot oprichting van een Europees Comité voor systeemrisico's ⁽¹⁾, en met name artikel 3, lid 2, onder a, b), d) en f), en de artikelen 16 tot en met 18,

Gezien Besluit ESRB/2011/1 van het Europees Comité voor systeemrisico's van 20 januari 2011 houdende goedkeuring van het reglement van orde van het Europees Comité voor systeemrisico's ⁽²⁾, en met name artikel 15, lid 3, onder e), en de artikelen 18 tot en met 20,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De wereldeconomie is gebaseerd op een fijnmazig, nauw verweven en uiterst complex netwerk van financiële transacties die worden gecreëerd door een groot aantal grensoverschrijdende contracten met gevolgen die overal ter wereld merkbaar zijn. Dit netwerk omvat niet alleen financiële instellingen, maar alle entiteiten die onderling en met de financiële markten verbonden zijn. Het verbreken van een cruciaal knooppunt in dit netwerk kan ertoe leiden dat grote delen van het geheel ontrafeld raken, met aanzienlijke gevolgen op mondiaal niveau. Een duidelijke identificatie van de afzonderlijke entiteiten en de verbindingen tussen hen is een essentieel vereiste voor het opstellen van een betrouwbare kaart van het mondiale economische en financiële landschap, hetgeen noodzakelijk is om besmetting te beperken.
- (2) Financiële besmetting doet zich voor omdat financiële en niet-financiële entiteiten met elkaar verbonden zijn door middel van financiële transacties en door financiële activa en passiva. Besmettingskanalen ontstaan door directe blootstelling via banden tussen de financiële en de niet-financiële sectoren en door indirecte blootstelling wanneer entiteiten deel uitmaken van dezelfde groep. Besmetting tussen financiële en niet-financiële entiteiten kan zich in beide richtingen verspreiden en wordt dramatischer aangetoond tijdens crises. Een financiële crisis kan zich daarom van de niet-financiële naar de financiële sector verspreiden, zoals het faillissement van de investeringsbank Lehman Brothers in 2008 heeft laten zien; daarnaast kan een economische crisis zich verspreiden van de niet-financiële naar de financiële sector, bijvoorbeeld als gevolg van de overmatige schuldenlast van niet-financiële entiteiten of van een ernstige vraag- of aanbodcrisis. De economische en financiële gevolgen van de crisis die veroorzaakt werd door coronaviruspandemie (COVID-19) zijn een illustratie van de nauwe banden tussen de niet-financiële en de financiële sectoren. Voor het handhaven van de financiële stabiliteit is een correcte identificatie van niet-financiële entiteiten dan ook even belangrijk als de correcte identificatie van financiële entiteiten.

⁽¹⁾ PB L 331 van 15.12.2010, blz. 1.

⁽²⁾ PB C 58 van 24.2.2011, blz. 4.

- (3) Grote financiële groepen, zoals die van mondiaal systeemrelevante instellingen (MSI's), hebben zeer complexe juridische structuren die tal van verplichtingen bundelen, waaronder vele grote verplichtingen. MSI's hebben vaak een aanzienlijk aantal dochterondernemingen en/of internationale bijkantoren en staan in verbinding met talrijke belangrijke tegenpartijen. Het falen van een of meer dergelijke MSI's zou een negatief effect hebben de financiële stelsels in veel landen en, meer in het algemeen, op de wereldeconomie. Het ingevoerde beleid is erop gericht zowel de kans op falen van MSI's als de impact van een dergelijk falen te beperken. Deze laatste doelstelling kan worden bereikt door de wereldwijde herstel- en afwikkelingsmaatregelen te verbeteren. Hoe complexer de groepsstructuur, hoe hoger de kosten en hoe meer tijd nodig is om de groepsstructuur te herstellen en af te wikkelen. Het identificeren van dergelijke groepen, hun juridische entiteiten en hun algemene structuur is daarom van cruciaal belang voor het handhaven van financiële stabiliteit.
- (4) In 2012 bekrachtigde de G20 de aanbevelingen van de Raad voor financiële stabiliteit (Financial Stability Board - FSB) met betrekking tot het kader voor de ontwikkeling van een mondiaal systeem voor de identificatie van juridische entiteiten (legal entity identifier - LEI) voor partijen bij financiële transacties, en moedigde zij de wereldwijde invoering van de LEI aan om autoriteiten en marktdeelnemers te ondersteunen bij het identificeren en beheren van financiële risico's ⁽³⁾. Sinds de introductie is de LEI ingevoerd door meer dan een miljoen entiteiten uit meer dan 200 landen. Het gebruik van een unieke, exclusieve en universele identificatiecode voor juridische entiteiten heeft de autoriteiten beter in staat gesteld systeemrisico's en opkomende risico's te beoordelen en herstelmaatregelen te nemen. In het bijzonder stelt de duidelijke identificatie van contractpartijen in een netwerk van wereldwijde financiële contracten die elektronisch en zeer snel worden verwerkt de autoriteiten in staat bestaande technologieën te gebruiken om de onderlinge verbondenheid te analyseren, potentiële besmettingsketens te identificeren en marktmisbruik op te sporen ten behoeve van de financiële stabiliteit. De LEI is ook van cruciaal belang geworden voor het koppelen van bestaande gegevensreeksen met gedetailleerde informatie over entiteiten die uit meerdere bronnen afkomstig is.
- (5) In 2017 verwelkomden de leiders van de G20 aanbevelingen ter bevordering van het gebruik van gemeenschappelijke identificatoren, in het bijzonder de LEI voor entiteiten ⁽⁴⁾. In 2019 heeft de FSB echter in een thematische evaluatie van de implementatie van de LEI een aantal uitdagingen opgesomd waarmee het LEI-systeem nog steeds wordt geconfronteerd ⁽⁵⁾. Het gaat onder meer om het lage percentage van invoering van de LEI door entiteiten buiten de effectenmarkten en over-the-counter (otc)-derivatenmarkten, de eenmalige plotselinge toename van de uitgifte na de vaststelling van verordeningen van de Unie zoals Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁶⁾ (gewoonlijk aangeduid als "EMIR") en Verordening (EU) nr. 600/2014 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁷⁾ (gewoonlijk aangeduid als "MiFIR") zonder aanhoudende groei in de tijd, de ondermaatse vrijwillige invoering van de LEI en de beperkte toepassing van de LEI door niet-financiële entiteiten. Hoewel de meeste moederentiteiten van MSI-groepen beschikken over een LEI, strekt de dekking zich in het algemeen niet uit tot alle internationale dochterondernemingen en bijkantoren, noch tot alle tegenpartijen.
- (6) Het Europees Comité voor systeemrisico's (ESRB) is verantwoordelijk voor het macroprudentiële toezicht op het financiële stelsel in de Unie. In de uitvoering van zijn taken moet het ESRB bijdragen aan het verzekeren van de financiële stabiliteit en de negatieve gevolgen voor de interne markt en de reële economie beperken. In dit verband is de beschikbaarheid en brede invoering van een mondiale unieke identificatiecode voor de ondubbelzinnige identificatie van entiteiten die betrokken zijn bij financiële transacties van cruciaal belang. De lage invoeringsgraad van de LEI is een factor die de betrouwbaarheid van de analyse van de financiële stabiliteit kan belemmeren, waardoor het moeilijk is om risico's op de verschillende nationale markten nauwkeurig te beoordelen en te vergelijken. De bestaande lacunes in de invoering van de LEI moeten derhalve worden aangepakt.
- (7) Deze aanbeveling heeft tot doel om, in overeenstemming met het ESRB-mandaat, bij te dragen aan het voorkomen en beperken van systeemrisico's voor de financiële stabiliteit in de Unie door middel van de invoering van een systematisch gebruik van de LEI door entiteiten die betrokken zijn bij financiële transacties. Met het oog hierop wordt in deze aanbeveling voorgesteld een rechtskader van de Unie in te stellen om juridische entiteiten die betrokken zijn bij financiële transacties door middel van LEI's op unieke wijze te identificeren en te zorgen voor een meer systematisch gebruik van de LEI ten aanzien van toezichtrapportage en openbaarmaking. Rekening houdend

⁽³⁾ Zie de "G20 leaders Declaration", beschikbaar in het Engels op de G20-website onder: <https://g20.org/en/g20/Documents/2012-Mexico-Leaders-Declaration0619-loscabos.pdf>

⁽⁴⁾ Zie de "Annex to G20 leaders' Declaration: G20 Hamburg Action Plan", beschikbaar in het Engels op de G20-website onder: https://www.g20germany.de/Content/DE/_Anlagen/G7_G20/2017-g20-hamburg-action-plan-en__blob=publicationFile&v=4.pdf

⁽⁵⁾ Zie "Thematic Review on Implementation of the Legal Entity Identifier", beschikbaar in het Engels op de website van de FSB onder: <https://www.fsb.org/wp-content/uploads/P280519-2.pdf>

⁽⁶⁾ Verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad van 4 juli 2012 betreffende otc-derivaten, centrale tegenpartijen en transactieregisters (PB L 201 van 27.7.2012, blz. 1).

⁽⁷⁾ Verordening (EU) nr. 600/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende markten in financiële instrumenten en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 84).

met het tijdschema voor de vaststelling van een dergelijk Uniekader beveelt het ESRB de betrokken autoriteiten aan hun inspanningen ter bevordering van de invoering en het gebruik van de LEI voort te zetten en te systematiseren en daarbij gebruik te maken van de verschillende regelgevings- of toezichthoudende bevoegdheden die hun bij nationaal of Unierecht zijn toegekend.

- (8) Als eerste doelstelling heeft de aanbeveling tot doel ervoor te zorgen dat alle in de Unie gevestigde juridische entiteiten die betrokken zijn bij financiële transacties, een LEI verkrijgen en in stand houden. De invoering van de LEI in de Unie wordt voornamelijk gedreven door wettelijke vereisten die zijn vastgelegd in wetgeving zoals Verordening (EU) nr. 648/2012, Verordening (EU) nr. 600/2014, Verordening (EU) 2015/2365 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁸⁾ en Verordening (EU) nr. 909/2014 van het Europees Parlement en de Raad ⁽⁹⁾. Deze vereisten zijn van toepassing op entiteiten die betrokken zijn bij otc-derivatentransacties, bij transacties in derivaten en andere financiële instrumenten die worden verhandeld op handelsplatformen en bij effectenfinancierings-transacties, alsook op emittenten van effecten. Andere wetgevings- en niet-wetgevingshandelingen, zoals Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁰⁾ — die van toepassing is op kredietinstellingen en financiële instellingen — en de aanbeveling van de Europese Bankautoriteit (EBA) over het gebruik van de identificatie van juridische entiteiten (LEI) ⁽¹¹⁾, evenals de richtsnoeren van de Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen (Eiopa) voor het gebruik van de identificatiecode voor juridische entiteiten (LEI) ⁽¹²⁾, schrijven het gebruik van de LEI voor of bevelen het gebruik ervan aan. Er is echter geen uniforme aanpak tussen alle markten en het gebruik van de LEI strekt zich momenteel niet uit tot niet-financiële sectoren, waardoor de dekking van de LEI versnipperd blijft en belangrijke sectoren worden uitgesloten. Een rechtskader van de Unie dat het gebruik van LEI in de Unie reguleert, zou kunnen leiden tot een coherente implementatie in alle sectoren van de economie, waardoor de voordelen van het gebruik van de LEI worden gemaximaliseerd. Ondertussen, en totdat een dergelijk kader is vastgesteld, zouden de onder toezicht staande entiteiten in de Unie moeten worden aangemoedigd om een LEI te verkrijgen en zouden de autoriteiten die toezicht houden op deze entiteiten, voor zover de wet dit toestaat, moeten verlangen dat zij over een LEI beschikken.
- (9) Het evenredigheidsbeginsel moet worden toegepast om een extra kostenlast te vermijden. Zo zou de Uniewetgeving entiteiten die geen deel uitmaken van een bredere groep kunnen vrijstellen van de verplichting om een LEI te verkrijgen, of kunnen voorschrijven dat de LEI kosteloos aan deze entiteiten wordt verstrekt. Het aanpakken van de kostenaspecten van de LEI door middel van een evenredige aanpak is van aanzienlijk belang, aangezien de methoden voor het identificeren van juridische entiteiten per rechtsgebied verschillen. Binnen de Unie bestaan er nationale en andere identificatoren die gebruikt worden om in specifieke behoeften te voorzien. Zo wordt bijvoorbeeld de Europese unieke identificatiecode (EUID) gebruikt in het systeem voor de koppeling van ondernemingsregisters ("Business Registers Interconnection System") om de interoperabiliteit tussen de ondernemingsregisters van de lidstaten te verzekeren. Niettemin is de LEI, als mondiale identificatiecode die gericht is op universele dekking en een grotere verscheidenheid aan toepassingen dekt, beter geschikt voor het toezicht op de financiële stabiliteit, gezien de belangrijke onderlinge verbindingen tussen entiteiten in de Unie en in derde landen. Het ESRB is van mening dat ondernemingsregisters in de gehele Unie een rol kunnen spelen bij de toewijzing van LEI's, naast nationale identificatoren en EUID's.
- (10) Sinds de beschikbaarstelling van de LEI hebben de nationale toezichthoudende autoriteiten en de Europese toezichthoudende autoriteiten (ESA's) sterk gepleit voor de LEI en het gebruik ervan in samenhang met rapportagevereisten. Er zijn echter nog steeds lacunes op dit gebied. Een tweede doelstelling van de aanbeveling is dan ook te zorgen voor een systematisch en alomvattend gebruik van de LEI voor de identificatie van entiteiten bij de rapportage van financiële informatie. Ten eerste, indien de entiteit die aan de rapportageverplichting onderworpen is, verplicht zou zijn over een LEI te beschikken om zichzelf te identificeren, zou dit autoriteiten in staat stellen entiteiten binnen verschillende rapportagekaders op unieke wijze te identificeren. Ten tweede moet de LEI op een meer systematische en alomvattende wijze worden gebruikt om andere entiteiten te identificeren waarvoor de rapporterende entiteit eveneens gehouden is om informatie te rapporteren. Deze entiteiten omvatten onder andere emittenten van financiële instrumenten, tegenpartijen bij financiële transacties en gelieerde entiteiten.

⁽⁸⁾ Verordening (EU) 2015/2365 van het Europees Parlement en de Raad van 25 november 2015 betreffende de transparantie van effectenfinancieringstransacties en van hergebruik en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 337 van 23.12.2015, blz. 1).

⁽⁹⁾ Verordening (EU) nr. 909/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 betreffende de verbetering van de effectenafwikkeling in de Europese Unie, betreffende centrale effectenbewaarinstellingen en tot wijziging van Richtlijnen 98/26/EG en 2014/65/EU (PB L 257 van 28.8.2014, blz. 1).

⁽¹⁰⁾ Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende prudentiële vereisten voor kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 648/2012 (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 1).

⁽¹¹⁾ Aanbeveling over het gebruik van de identificatie van juridische entiteiten (LEI) (EBA/REC/2014/01), beschikbaar op de website van de EBA onder: <https://eba.europa.eu/regulation-and-policy/supervisory-reporting/consultation-paper-draft-recommendation-on-the-use-of-legal-entity-identifier-lei>

⁽¹²⁾ Richtsnoeren voor het gebruik van de identificatiecode voor juridische entiteiten (LEI) (Eiopa-BoS-14-026), beschikbaar op de website van Eiopa onder: https://www.eiopa.europa.eu/sites/default/files/publications/eiopa_guidelines/lei_gls_en_ori.pdf

- (11) Het is mogelijk dat een entiteit waarvoor financiële informatie moet worden gerapporteerd niet over een LEI beschikt. Dit is bijvoorbeeld het geval wanneer een in de Unie gevestigde entiteit is vrijgesteld op grond van het evenredigheidsbeginsel of wanneer een in een derde land gevestigde entiteit geen LEI heeft verkregen. Er is al diverse wetgeving ingevoerd om de toegang van entiteiten zonder LEI tot de financiële markten van de Unie te beperken. De regel van Verordening (EU) nr. 600/2014, die bekend staat als de “geen LEI, geen handel”-regel (“no LEI, no trade”) is van cruciaal belang geweest voor de invoering van de LEI in de Unie, aangezien deze regel het hebben van LEI als voorwaarde stelt voor de toegang tot de markten van de Unie ⁽¹³⁾. In gevallen waarin het ontbreken van een LEI niet gerechtvaardigd is, moedigt het ESRB de geadresseerden van deze aanbeveling aan om waar passend een soortgelijke benadering te volgen als de “geen LEI, geen handel”-regel.
- (12) Sinds de LEI beschikbaar werd, is de LEI door nationale statistische autoriteiten, de nationale toezichhoudende autoriteiten en de ESA's gepromoot evenals het gebruik ervan in de context van openbaarmakingen. De LEI wordt vrijwillig gebruikt of het gebruik ervan is verplicht gesteld in bepaalde openbare registers, bij de publicatie van resultaten van stresstests of in het kader van andere verplichte of vrijwillige openbaarmakingen van gegevens. De LEI wordt evenwel nog niet systematisch gebruikt, aangezien dit niet in alle gevallen verplicht is gesteld, noch door het Unierecht, noch door het nationale recht. Om bij te dragen aan de derde doelstelling van deze aanbeveling, namelijk het bevorderen van de bewustwording over en het gebruik van de LEI door het algemene publiek en het vergemakkelijken van de toegang van het algemene publiek tot bedrijfsinformatie met gebruikmaking van de LEI, moeten de betrokken autoriteiten de verwijzingen naar de LEI bij de openbaarmaking van informatie over entiteiten verder verbeteren en systematiseren.
- (13) Bij het opstellen van deze aanbeveling is rekening gehouden met lopende internationale en Europese initiatieven op dit gebied, waaronder bijvoorbeeld de voorstellen van de FSB in zijn thematische evaluatie in 2019 over de uitvoering van bovengenoemde LEI.
- (14) Deze aanbeveling laat de monetairbeleidmandaten van de centrale banken in de Unie onverlet.
- (15) De aanbevelingen van het ESRB worden gepubliceerd nadat de geadresseerden in kennis zijn gesteld en nadat de Algemene raad de Raad van de Europese Unie in kennis heeft gesteld van zijn voornemen tot publicatie en de Raad gelegenheid heeft gegeven te reageren,

HEEFT DE VOLGENDE AANBEVELING VASTGESTELD:

AFDELING 1

AANBEVELINGEN

Aanbeveling A — Invoering van een Uniekader voor het gebruik van de identificatiecode voor juridische entiteiten

1. De Commissie wordt aanbevolen voor te stellen om in de Uniewetgeving een gemeenschappelijk rechtskader van de Unie op te nemen voor de identificatie van in de Unie gevestigde juridische entiteiten die betrokken zijn bij financiële transacties door middel van een identificatiecode voor juridische entiteiten (legal entity identifier — LEI), zulks met inachtneming van het evenredigheidsbeginsel en rekening houdend met de noodzaak om systeemrisico's voor de financiële stabiliteit in de Unie te voorkomen of te beperken en aldus de doelstellingen van de interne markt te verwezenlijken.
2. De Commissie wordt aanbevolen voor te stellen dat in de Uniewetgeving die juridische entiteiten de verplichting oplegt om financiële informatie te rapporteren, zulks met inachtneming van het in Aanbeveling A, punt 1, vermelde evenredigheidsbeginsel, de verplichting wordt opgenomen om door middel van een LEI het volgende vast te stellen:
 - a) de juridische entiteit die onderworpen is aan een rapportageverplichting, en
 - b) elke andere juridische entiteit waarover informatie moet worden gerapporteerd en die beschikt over een LEI.
3. De Commissie wordt aanbevolen voor te stellen dat in Uniewetgeving de verplichting wordt opgenomen voor autoriteiten om alle juridische entiteiten waarover zij informatie openbaar maken en die beschikken over een LEI, te identificeren met behulp van de LEI, zulks met inachtneming van het in Aanbeveling A, punt 1, vermelde evenredigheidsbeginsel.

⁽¹³⁾ Zie artikel 13, lid 2, van Gedelegeerde Verordening (EU) 2017/590 van de Commissie van 28 juli 2016 tot aanvulling van Verordening (EU) nr. 600/2014 van het Europees Parlement en de Raad met technische reguleringsnormen voor de melding van transacties aan de bevoegde autoriteiten (PB L 87 van 31.3.2017, blz. 449), waarin het volgende is bepaald: “Een beleggingsonderneming verleent geen dienst waardoor een transactiemelding moet worden gedaan voor een transactie die namens een cliënt is aangegaan die in aanmerking komt voor de identificatiecode van juridische entiteit, alvorens de identificatiecode van juridische entiteit van die cliënt te verkrijgen”.

Aanbeveling B — Gebruik van de identificatiecode voor juridische entiteiten tot de mogelijke invoering van Uniewetgeving

In afwachting van de door de Commissie te nemen maatregelen om te voldoen aan Aanbeveling A en de mogelijke invoering van daarmee corresponderende Uniewetgeving wordt aanbevolen dat, voor zover dit wettelijk is toegestaan en behoudens het evenredigheidsbeginsel:

1. de betrokken autoriteiten verlangen of in voorkomend geval blijven verlangen dat alle juridische entiteiten die die onder hun toezichthoudende bevoegdheid vallen en die betrokken zijn bij financiële transacties over een LEI beschikken;
2. de autoriteiten bij het opstellen, opleggen of wijzigen van financiële rapportageverplichtingen een verplichting opnemen om door middel van een LEI het volgende te identificeren:
 - a) de juridische entiteit die onderworpen is aan een rapportageverplichting, en
 - b) elke andere juridische entiteit waarover informatie moet worden gerapporteerd en die beschikt over een LEI;
3. de autoriteiten juridische entiteiten waarover zij informatie openbaar maken en die over een LEI beschikken door middel van de LEI identificeren of in voorkomend geval blijven identificeren.

AFDELING 2

UITVOERING

1. Definities

Voor de toepassing van deze aanbeveling gelden de volgende definities:

- a) “betrokken autoriteiten”:
 - i) de nationale bevoegde of toezichhoudende autoriteiten zoals vermeld in de handelingen van de Unie waaraan wordt gerefereerd in artikel 1, lid 2, van Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁴⁾, Verordening (EU) nr. 1094/2010 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁵⁾ en Verordening (EU) nr. 1095/2010 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁶⁾;
 - ii) de ECB uit hoofde van artikel 9, lid 1, Verordening (EU) nr. 1024/2013 ⁽¹⁷⁾;
 - iii) aangewezen autoriteiten krachtens titel VII, hoofdstuk 4, van Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁸⁾ of artikel 458, lid 1, van Verordening (EU) nr. 575/2013 van het Europees Parlement en de Raad;
 - iv) macroprudentiële autoriteiten met de doelstellingen, regelingen, bevoegdheden, verantwoordingsvereisten en andere kenmerken zoals uiteengezet in Aanbeveling ESRB/2011/3 ⁽¹⁹⁾;
 - v) afwikkelingsautoriteiten die door de lidstaten zijn aangewezen krachtens Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad ⁽²⁰⁾;
- b) “autoriteiten”:
 - i) betrokken autoriteiten;
 - ii) de EBA;

⁽¹⁴⁾ Verordening (EU) nr. 1093/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichhoudende autoriteit (Europese Bankautoriteit), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/78/EG van de Commissie (PB L 331 van 15.12.2010, blz. 12).

⁽¹⁵⁾ Verordening (EU) nr. 1094/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichhoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor verzekeringen en bedrijfspensioenen), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/79/EG van de Commissie (PB L 331 van 15.12.2010, blz. 48).

⁽¹⁶⁾ Verordening (EU) nr. 1095/2010 van het Europees Parlement en de Raad van 24 november 2010 tot oprichting van een Europese toezichhoudende autoriteit (Europese Autoriteit voor effecten en markten), tot wijziging van Besluit nr. 716/2009/EG en tot intrekking van Besluit 2009/77/EG van de Commissie (PB L 331 van 15.12.2010, blz. 84).

⁽¹⁷⁾ Verordening (EU) nr. 1024/2013 van 15 oktober 2013 van de Raad waarbij aan de Europese Centrale Bank specifieke taken worden opgedragen betreffende het beleid inzake het prudentieel toezicht op kredietinstellingen (PB L 287 van 29.10.2013, blz. 63).

⁽¹⁸⁾ Richtlijn 2013/36/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende toegang tot het bedrijf van kredietinstellingen en het prudentieel toezicht op kredietinstellingen en beleggingsondernemingen, tot wijziging van Richtlijn 2002/87/EG en tot intrekking van de Richtlijnen 2006/48/EG en 2006/49/EG (PB L 176 van 27.6.2013, blz. 338).

⁽¹⁹⁾ Aanbeveling van het Europees Comité voor systeemrisico's van 22 december 2011 inzake het macroprudentieel mandaat van nationale autoriteiten (ECSR/2011/3) (PB C 41 van 14.2.2012, blz. 1).

⁽²⁰⁾ Richtlijn 2014/59/EU van het Europees Parlement en de Raad van 15 mei 2014 betreffende de totstandbrenging van een kader voor het herstel en de afwikkeling van kredietinstellingen en beleggingsondernemingen en tot wijziging van Richtlijn 82/891/EEG van de Raad en de Richtlijnen 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU en 2013/36/EU en de Verordeningen (EU) nr. 1093/2010 en (EU) nr. 648/2012, van het Europees Parlement en de Raad (PB L 173 van 12.6.2014, blz. 190).

- iii) Eiopa;
- iv) de Europese Autoriteit voor effecten en markten,
- v) de Gemeenschappelijke Afwikkelingsraad;
- c) "identificatiecode voor juridische entiteiten" (LEI): een referentiecode van 20 tekens voor de unieke identificatie van juridisch onderscheiden entiteiten die betrokken zijn bij financiële transacties en bijbehorende referentiegegevens en die gebaseerd is op de door de Internationale Organisatie voor Standaardisatie ontwikkelde norm ISO 17442;
- d) "juridische entiteit": een entiteit die in aanmerking komt voor een LEI overeenkomstig de norm ISO 17742 en de door het Regulatory Oversight Committee voor het Global Legal Entity Identifier System gepubliceerde richtsnoeren voor het in aanmerking komen voor een LEI;
- e) "financiële transactie": de mutaties van de financiële activa en passiva voor elk type financieel instrument zoals bedoeld in Bijlage A, punt 1.66, onder c), bij Verordening (EU) nr. 549/2013 van het Europees Parlement en de Raad ⁽²¹⁾.

2. Uitvoeringscriterium

Bij de uitvoering van de aanbeveling moet het proportionaliteitsbeginsel genoegzaam in acht worden genomen, rekening houdend met de doelstelling en de inhoud van elke aanbeveling.

3. Tijdschema voor opvolging

Overeenkomstig artikel 17, lid 1, van Verordening (EU) nr. 1092/2010 wordt de geadresseerden verzocht verslag uit te brengen over de acties die naar aanleiding van deze aanbeveling zijn genomen, of het niet-ondernemen van actie genoegzaam te rechtvaardigen, met inachtneming van de volgende termijnen:

1. Aanbeveling A

De Commissie wordt verzocht uiterlijk 30 juni 2023 bij het Europees Parlement, de Raad en het ESRB een verslag in te dienen over de uitvoering van aanbeveling A.

2. Aanbeveling B

De geadresseerden van aanbeveling B wordt verzocht uiterlijk 31 december 2021 bij het Europees Parlement, de Raad en het ESRB een verslag in te dienen over de uitvoering van Aanbeveling B.

4. Monitoring en beoordeling

1. Het ESRB-secretariaat zal:

- a) de geadresseerden bijstand verlenen, gecoördineerde rapportage verzekeren en relevante templates verstrekken, en waar nodig de procedure en het tijdschema voor de opvolging te specificeren, teneinde de rapportagelast voor de geadresseerden te beperken;
- b) de opvolging door de geadresseerden controleren, hen op hun verzoek bijstaan, en voortgangsverslagen indienen bij de Algemene Raad via het Stuurcomité.

2. De Algemene Raad zal de door de geadresseerden gerapporteerde acties en rechtvaardigingen beoordelen en kan zo nodig besluiten dat deze aanbeveling niet is opgevolgd en dat de geadresseerde er niet in is geslaagd het niet-ondernemen van actie genoegzaam te rechtvaardigen.

Gedaan te Frankfurt am Main, 24 september 2020.

*Hoofd van het ESRB-secretariaat,
namens de algemene raad van het ESRB,
Francesco MAZZAFERRO*

⁽²¹⁾ Verordening (EU) nr. 549/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 21 mei 2013 betreffende het Europees systeem van nationale en regionale rekeningen in de Europese Unie (PB L 174 van 26.6.2013, blz. 1).